

TORAH OHR • PARSHAS MISHPATIM • MAAMAR 5

ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו'

“And they saw the G-d of
Israel, and under His feet”

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/torah-ohr/mishpatim/5/

1 ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו'. הנה ענין תחת רגליו הוא כמ"ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו' ובבחי' כמראה אדם שייך יד ורגל.

"And they saw the G-d of Israel, and under His feet was like the work of the brick of sapphire," etc. Now, the matter of "under His feet" is as it is written, "And upon the likeness of the Throne was a likeness like the appearance of a man," etc.; and at the level of "like the appearance of a man," hand and foot are applicable.

והוא מ"ש אח"כ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו. אך צ"ל איך שייך לומר כן באלקות והלא אין לו גוף ולא דמות הגוף.

This is what is written afterward: "And to the nobles of the Children of Israel He did not send forth His hand." But this must be understood: how can one say this of G-dliness? Surely He has no body and no likeness of a body!

2 והענין דהנה כתיב אני הוי"ה לא שניתני. פ"י שאין שום שינוי אצלו ית' בין קודם בריאת העולם והשתלשלות עולמות עליונים ובין לאחר בריאת העולם וכמאמר אתה הוא קודם שנברא כו'.

The explanation is as follows. It is written, "I, Havayah, have not changed." This means that there is no change whatsoever with Him, may He be blessed, between before the creation of the world and the chain of descent (hishtalshelus) of the higher worlds, and after the creation of the world; as in the saying, "You are He before [the world] was created," etc.

והיינו לפי שמקור התהוות כל העולמות הוא רק מבחי' מלכותו ית' שהוא רק בחי' הארה בעלמא דהיינו מה שמלך שמו נקרא עליהם.

That is because the source from which all the worlds come into being is only from the level of His Malchus (sovereignty), may He be blessed, which is merely the level of a radiance, namely, that His Name "King" is called upon them.

3 ולכן אין זה פועל שום שנוי ח"ו במהותו ועצמותו. וכמו שאין אור וזיו השמש המאיר לארץ ולדרים עליה פועל שינוי בעצם מאור השמש ע"י המשכת האור להיותו רק הארה כו'.

Therefore this effects no change at all, G-d forbid, in His Being and Essence; just as the light and brilliance of the sun, which shines upon the earth and those who dwell on it, effects no change in the luminary of the sun itself through the drawing forth of the light, since it is only a radiance, etc.

ונקי ג"כ הארה זו שמו הגדול שעדי"מ שמו של האדם אינו נוגע למהותו ועצמותו כו'. אך מ"מ הארה זו היא בחי' א"ס ופשוט בתכלית הפשיטות.

This radiance is also called "His great Name"; for, by way of analogy, a person's name does not touch his being and essence, etc. Nevertheless, this radiance is of the level of the infinite (Ein Sof), and simple with the utmost simplicity.

4 ולכן כדי שיתהוו ממנה בחי' עולמות בגבול ומדה וגם בבחי' התחלקות המדרגות הוא ע"י התלבשות בבחי' כמראה אדם

Therefore, for worlds to come into being from it that are in limit and measure, and also in a state of division into levels, [this] is through [its] enclothing in the level of "like the appearance of a man,"

דהיינו בחינת התלבשות האורות בכלים. ובחי' כמראה אדם הוא בחי' נש"י כמ"ש אדם אתם כי ישראל עלו במחשבה.

that is, the level of the enclothing of the lights in vessels. And the level of "like the appearance of a man" is the level of the souls of Israel, as it is written, "You are adam (man)," for "Israel arose in [the divine] thought."

5 וכתוב ושכנתי בתוכם בתוכו לא נאמר כו' שהם כלים להשראת שכינתו ית' וכידוע שתכלית הבריאה היה בשביל להיות לו ית' דירה בתחתונים. והיינו לשכון שכינתו בישראל שזהו פי' ישראל עלו במחשבה.

And it is written, "And I will dwell within them"; it does not say "within it," etc., for they are vessels for the resting of His Shechinah (Divine Presence), may He be blessed. As is known, the purpose of creation was in order that He, may He be blessed, have a dwelling place among the lower realms; that is, to make His Shechinah dwell in Israel. And this is the meaning of "Israel arose in [the divine] thought."

6 וזהו מכון לשבתך פעלת ה' ועכשיו השראה זו רק בנשמות ישראל ולא בגופים שלהם מפני שבא נחש על חוה והטיל זוהמא.

This is [the meaning of] "the place of Your dwelling, which You, G-d, have made." Now, at present, this resting [of the Shechinah] is only in the souls of Israel and not in their bodies, because the serpent came upon Chavah and cast filth [into her].

ואף שבמתן תורה פסקה זוהמתן. אך ע"י חטא העגל ושאר העונות חזרה הזוהמא בהגופים שלהם.

And although at the Giving of the Torah their filth ceased, through the sin of the [Golden] Calf and the other sins the filth returned to their bodies.

שהגוף נק' משכא דחויא. אבל לא בנשמתם כי חלק ה' ממש עמו וכנודע שהנשמה א"צ תקון לעצמה.

For the body is called "the skin of the serpent." But [it did] not [return] to their souls, for "G-d's portion is," literally, "His people"; and as is known, the soul does not need rectification for itself.

אבל לעתיד שיזדככו גם הגופים וכמ"ש ועצמותיך יחליץ וכתוב ואת רוח הטומאה אעביר כו'. אז כתיב ונגלה כבוד הוי"ה וראו כל בשר

But in the time to come, when the bodies too will be refined, as it is written, "And He will invigorate your bones," and it is written, "And I will remove the spirit of impurity," etc., then it is written, "And the glory of Havayah will be revealed, and all flesh will see,"

כי יזדכך החומר עד שיהי בחי' גילוי אלקות גם בגופים משא"כ עכשיו אין הגלוי רק בנשמות בלבד.

for the physical matter will be refined until there is a revelation of G-dliness in the bodies too; whereas now the revelation is only in the souls alone.

7 והנה בחי' גלוי אלקות בנש"י הנה הוא נמשך בציר אדם. וזהו אדם אתם פי' עד"מ משכן הנשמה פרטית באיברי הגוף שהוא ג"כ בציר אדם כמו אור השכל שורה במוח דוקא והמדות בלב כו'.

Now, the revelation of G-dliness in the souls of Israel is drawn forth in the form of a man. This is [the meaning of] "You are adam (man)." This means: [it is] like the dwelling place of the individual soul in the limbs of the body, which is also in the form of a man; just as the light of the intellect rests specifically in the brain, and the emotive attributes (middos) in the heart, etc.

8 וחיצוניות המדות בידים חסד דרועא ימינא כו'. ודרך פרט הן הנה רמ"ח אברים פרטיים שמתחלקת הארת הנשמה בהן ודרך כלל נחלקין לגי' קווי' דרועא ימינא ושמאלא והגוף באמצע.

And the outer dimension (chitzoniyus) of the emotive attributes is in the hands: "Chesed (kindness) is the right arm," etc. In detail, they are the 248 individual limbs among which the radiance of the soul is divided; and in general they are divided into three lines: the right arm, the left, and the body in the middle.

כמו"כ יובן למעלה בבחי' גלוי אלקות כנשי' דכתיב נודע בשערים בעלה בכל חד לפום מאי דמשער בלביה.

So too is it to be understood above, regarding the revelation of G-dliness in the souls of Israel, as it is written, "Her husband is known in the gates (she'arim)": in each one according to what he measures (meshaer) in his heart.

9 ויש נשמות שהן מבחי' מוחין שהן כלי לבחי' התורה והן ראשי אלפי ישראל. ויש נשמות שהן כלי לבחי' המדות. ויש נשמות שהן בחי' רגל. אך מ"מ כולם נאמר נודע בשערים.

There are souls that are from the level of the intellect (mochin), which are vessels for the level of the Torah, and they are "the heads of the thousands of Israel." And there are souls that are vessels for the level of the emotive attributes. And there are souls that are the level of the foot. Nevertheless, of all of them it is said, "known in the gates."

פי' נודע לשון חבור והתקשרות כדמיון חבור והתקשרות הנשמה בגוף שעם היות שהנשמה היא רוחנית ולמעלה מגדר גוף גשמי אעפ"כ היא מתקשרת ומתלבשת בגוף גשמי.

This means that "known" (noda) is an expression of joining and binding, like the joining and binding of the soul with the body: although the soul is spiritual and above the bounds of a physical body, nevertheless it binds itself to and is enclothed in a physical body.

כמו"כ נמשך גלוי אוא"ס ב"ה שלמעלה מבחי' חכמה ומדות להיות שורה ומתלבש בנשמות ישראל שכללותן היא בחינת קומת אדם ואפי' בחינת רגל ובחינת עקביים יש בהן מעלה יתירה שמעמידן את הראש כו'

So too, the revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, which is above the level of Chochmah (wisdom) and emotive attributes, is drawn down to rest and be enclothed in the souls of Israel, whose totality is the level of the full stature of a man. And even the level of the foot and the level of the heels have a special virtue, for they hold up the head, etc.,

ומוליכים אותו ממקום למקום משא"כ בכח הראש לבדו בלתי הרגל ולכן ארז"ל והוי שפל רוח בפני כל אדם כו'.

and carry it from place to place, which is not within the power of the head alone, without the foot. Therefore our Sages, of blessed memory, said, "Be of lowly spirit before every man," etc.

10 וזהו שנאמר בו ית' כמראה אדם בכ"ף הדמיון. כי באמת לאו מכל אינון מדות איהו כלל וכמ"ש כי לא אדם הוא כו'.

This is why it is said of Him, may He be blessed, "like the appearance of a man," with the kaf of comparison. For in truth "He is not of any of these attributes at all," as it is written, "For He is not a man," etc.

אך שיורד ומתלבש בנש"י שהן בחי' ציור אדם א"כ מצד התלבשות זו נאמר בו ית' כמראה אדם כו'. וזהו מ"ש ועשיתם אתם וארז"ל כאלו עשאוני:

But [since] He descends and is enclothed in the souls of Israel, which are the level of the form of a man, it follows that by virtue of this enclothing it is said of Him, may He be blessed, "like the appearance of a man," etc. And this is what is written, "And you shall make them," and our Sages, of blessed memory, said, "as though they had made Me."

11 והנה פי' וענין ועל דמות הכסא דמות אדם מהו ענין הכסא. הענין הוא שכדי שיהיה התהוות הנבראים דב"ע שמלבד שהן בבחי' גבול ומדה עוד זאת הן בחי' יש ודבר נפרד בפ"ע

Now, [as for] the meaning and matter of "And upon the likeness of the Throne was a likeness like the appearance of a man," what is the matter of the Throne? The matter is this: in order for there to be the coming into being of the created beings of [the worlds of] Beriah, Yetzirah and Asiyah (Creation, Formation and Action), which, besides being in limit and measure, are furthermore something existent (yesh) and a thing separate unto itself,

לכן א"א להיות התהוות זו ע"י המשכת האור והחיות מבחי' כמראה אדם עצמו שהוא בבחי' בטול בתכלית דבאצ"י איהו וגרמוהי חד ממש אלא הוא ע"י בחי' ישיבת האדם העליון על הכסא.

therefore this coming into being cannot take place through the drawing down of the light and life-force (chayus) from the level of "like the appearance of a man" itself, which is in a state of utter self-nullification (bittul), for in Atzilus (Emanation) "He and His causations are" truly "one." Rather, it is through the level of the sitting of the supernal man upon the Throne.

כי הנה עד"מ הכסא שאדם יושב עליה שהוא בחי' ירידה והשפלה למטה כך למעלה כתיב וישב ה' מלך לעולם.

For, by way of analogy, the throne on which a person sits is a matter of descent and lowering downward; so too above, it is written, "And G-d sat as King forever (le'olam)."

פ"י מלך לעולם היינו להיות המשכת מלכותו ית' למטה להתהוות ב"ע שהן עולמות הנפרדים נק' המשכה זו בחי' ישיבה שהיא השפלה והמשכה

"King le'olam" means: for there to be a drawing down of His Malchus, may He be blessed, below, for the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which are the separate worlds (olamos). This drawing down is called the level of "sitting," which is a lowering and drawing down;

והיינו ע"י הכסא כס א' שהוא בחי' לבוש להלביש ולהעלים האור וחיות הנמשך מבחי' אל"ף אלופו של עולם להיות אל מסתתר כדי שיהיה התהוות היש ודבר נפרד.

and this is through the Throne (kisei), kas alef [a covering of the alef], which is the level of a garment, to clothe and conceal the light and life-force drawn from the level of alef, "the Master (aluf) of the world," so that He be "a G-d Who hides Himself," in order that there be the coming into being of the existent (yesh) and separate thing.

12 והנה עד"מ ביושב על הכסא הנה גופו וידיו הם למעלה מהכסא רק רגליו הם מושפלים ונמשכים למטה לארץ.

Now, by way of analogy, in one who sits on a throne, his body and hands are above the throne; only his feet are lowered and extend downward to the ground.

כמו"כ יובן למעלה. בענין על הכסא דמות כמראה אדם שהמשכה ממנו למטה להתהוות הנבראים הוא רק עד"מ מבחי' אחרונה הנק' רגלי וכמ"ש והארץ הדום רגלי:

So too is it to be understood above, regarding "upon the Throne, a likeness like the appearance of a man": the drawing down from it below, for the coming into being of the created beings, is, by way of analogy, only from the last level, which is called "My feet," as it is written, "And the earth is the stool of My feet."

13 וביאור ענין זה דהנה מבואר למעלה דבחי' כמראה אדם היינו נש"י. והנה הם הנקראים בנים לה' וברא כרעא דאבוה שהוא בחי' רגל

The explanation of this matter: it was explained above that the level of "like the appearance of a man" is the souls of Israel. Now, they are the ones called "children of G-d," and "a son is the leg of his father," which is the level of the foot,

וכמ"ש שש מאות אלף רגלי העם כו'. כי כמו עד"מ הרגל בטלה אצל הראש לכל אשר יחפוץ יטנו.

as it is written, "Six hundred thousand on foot (raglei) are the people," etc. For just as, by way of analogy, the foot is nullified to the head, [which] "turns it wherever it wishes,"

כך כללות נשמות ישראל יש בהן בחי' בטול זה בטבע תולדותם אליו ית' והיא בחי' אהבה המסותרת שבכל אי מישראל בלי טעם ודעת כלל רק לפי שהן חלק הוי"ה עמו

so too the souls of Israel as a whole possess this level of self-nullification (bittul) toward Him, may He be blessed, by their inborn nature. This is the level of the hidden love that is in every one of Israel, without any reason or knowledge at all, only because they are "the portion of Havayah," "His people,"

כמו הבן שנמשך ממוח האב והיה עצם אי עמו רק שאח"כ נמשך להיות דבר בפ"ע.

like the son, who is drawn from the brain of the father and was one essence with him, only that afterward he was drawn forth to become a thing unto himself.

כמו"כ כתיב שמע ישראל הוי"ה אלהינו שלנו דהיינו שרש הנשמה כמו שהיתה כלולה עדיין במקורה ושרשה היא למעלה מבחי' רגל ובחי' כרעא דאבוה רק מתאחד"י עם מוח האב עד"מ והם דבר אי ממש עם אלהותו ית'.

So too it is written, "Hear, O Israel, Havayah is our G-d": ours, that is, the root of the soul as it was still included in its source and root, which is above the level of the foot and the level of "the leg of his father"; rather, they are united with the brain of the father, by way of analogy, and are literally one thing with His G-dliness, may He be blessed.

14 וזהו הוי"ה אלקינו ממש רק שאח"כ ירדו בהשתלשלות המדרגות להיות בחי' בפ"ע ונקי רגל ואעפ"כ הוא כרעא דאבוה ממש.

This is "Havayah is our G-d," literally. Only that afterward they descended through the chain of descent (hishtalshelus) of the levels, to become a level unto themselves, and they are called "foot"; and even so, it is literally "the leg of his father."

ולכן יש בהם בחי' הבטול גם אח"כ מצד שרשן כו'. וזהו נשמה שנתת בי טהורה היא אתה בראתה כו'.

Therefore they have the level of self-nullification even afterward, by virtue of their root, etc. And this is [the meaning of] "The soul that You have given within me is pure; You created it," etc.

15 וידוע הקושיא איך שייך לומר טהורה היא קודם שהזכיר בריאתה וגם מה כפל ג' לשונות בראתה יצרתה נפחתה.

The question is well known: how can one say "it is pure" before mentioning its creation? And also, why the repetition of three expressions, "You created it, You formed it, You breathed it"?

אך הענין דפ"י טהורה היא הוא כענין שנאמר כאן וכעצם השמים לטהר שהוא בחי' בהירות האור.

But the explanation is that the meaning of "it is pure" (tehorah) is like what is said here, "and like the very essence of the heavens in purity (latohar)," which is the level of the brightness of the light.

16 וכן תרגום צהרים טיהרא וכך שרש הנשמה נמשכה ממקום גבוה מאד. וזהו טהורה היא שנמשכה מבחי' טהירו עלאה שבוה"ק.

Similarly, the Targum [renders] tzohorayim (noon) [as] tihara. So too, the root of the soul is drawn from a very lofty place. And this is "it is pure": that it is drawn from the level of tehiru ila'ah (the supernal brightness) [mentioned] in the holy Zohar.

והוא ג"כ משארז"ל דע מאין באת שבחי' אין הוא שמתאחד עם אלהותו יתברך בתכלית וכנ"ל בפ"י הוי"ה אלקינו ממש.

This is also what our Sages, of blessed memory, said: "Know from where (me'ayin) you came," for the level of ayin (nothing) is what is utterly united with His G-dliness, may He be blessed, as explained above regarding "Havayah is our G-d," literally.

וזהו בחי' הבהירות דהיינו שאינו יש ודבר בפ"ע כלל. אך אח"כ ירדה למטה בבחי' בי"ע להיות יש ודבר וזהו כפל הג' לשונות בראתה יצרתה נפחתה בי כו'

And this is the level of brightness, meaning that it is not at all a yesh (an existent) and a thing unto itself. But afterward it descended below, into the level of Beriah, Yetzirah and Asiyah, to become a yesh and a thing; and this is the repetition of the three expressions, "You created it, You formed it, You breathed it into me," etc.

(ואז נקרי' בחי' רגל משא"כ בשרשה היא בחי' ישראל לי ראש עמ"ש בפ' שלח ע"פ אני ה' אלהיכם וגו':)

(And then it is called the level of the foot; whereas in its root it is the level of Yisrael, li rosh ("a head for Me"). See what is written in Parshas Shelach on [the verse] "I am Havayah your G-d," etc.)

וזהו ביאור ענין הנ"ל בפ"י ועל דמות הכסא כו' שהוא להיות התהוות בי"ע שזהו ע"י בחי' כסא ובחי' רגלי אדם

And this is the explanation of the matter mentioned above in the interpretation of "And upon the likeness of the Throne," etc.: that it is for the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah, which is through the level of the Throne and the level of the feet of the man,

והיינו בחי' הנשמות כמו שהן בבחי' בראתה יצרתה כו' שע"י התלבשות האור בהן מקבלים שאר הנבראים וחיצוניות העולמות דבי"ע

that is, the level of the souls as they are at the level of "You created it, You formed it," etc., for through the enclothing of the light in them, the other created beings and the outer dimension (chitzoniyus) of the worlds of Beriah, Yetzirah and Asiyah receive [from it];

אבל כמו שהן בשרשן למעלה בחי' טהורה היא ישראל עלו במחשבה הן למעלה מבחי' כסא ומבחי' התהוות הנבראים דבי"ע כו'.

but as they are in their root above, the level of "it is pure," "Israel arose in [the divine] thought," they are above the level of the Throne and above the level of the coming into being of the created beings of Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc.

17 וע"פ לשון הקבלה יובן ג"כ הענין דבחי' כמראה אדם העליון הוא התלבשות אור א"ס ב"ה בע"ס דאצי' והכסא הוא המסך שבין אצי' לבריאה כו' וכן בנש"י הנמשכים מבחי' ע"ס הנ"ל יש בהן ב' בחי'.

According to the language of the Kabbalah, too, the matter will be understood: the level of the supernal "like the appearance of a man" is the enclothing of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, in the ten Sefiros of Atzilus (Emanation), and the Throne is the screen (masach) between Atzilus and Beriah (Creation), etc. And likewise in the souls of Israel, which are drawn from the level of the ten Sefiros mentioned above, there are two levels.

היינו הא' בחי' מזליה חזי שבאצי' זהו למעלה מהכסא. והב' בחי' בראתה יצרתה כו' להתלבש בגוף.

That is: the first is the level of "his mazal sees," which is in Atzilus; this is above the Throne. And the second is the level of "You created it, You formed it," etc., to be enclothed in the body.

וזהו הנק' בחי' רגל. ונק' ג"כ ב' בחי' אלו ישראל ויעקב כי ישראל לי ראש. ויעקב יו"ד המתלבש בבחינת עקב וכמ"ש במ"א:

And this is what is called the level of the foot. These two levels are also called Yisrael and Yaakov: for Yisrael is li rosh ("a head for Me"), and Yaakov is a yud enclothed in the level of akev (the heel), as is explained elsewhere.

18 והנה משה רבינו ע"ה אמר שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבם כו'. שמבואר שמשנה רבע"ה הוא למעלה מעלה מבחי' רגל.

Now, Moshe Rabbeinu, peace be upon him, said, "Six hundred thousand on foot (raglei) are the people in whose midst I am," etc. This makes clear that Moshe Rabbeinu, peace be upon him, is far, far above the level of the foot;

דהיינו אפי' לאחר ירידת נשמתו בגופו מאיר בו מבחי' שלמעלה מבחי' כסא ובחי' רגל הנ"ל.

that is, even after the descent of his soul into his body, there shines in him [light] from the level that is above the level of the Throne and the level of the foot mentioned above.

19 והענין הוא ע"ד מארז"ל האבות הן הן המרכבה וידוע דהאבות הן היו מרכבה לבחי' זרועות עולם אברהם לבחי'

The matter is like what our Sages, of blessed memory, said: "The Patriarchs, they are the Chariot." And it is known that the Patriarchs were a chariot for the level of "the everlasting arms" (zero'os olam): Avraham for the level of

חסד דרועא ימינא ויצחק לבחי' דרועא שמאלא כו'. ובחי' זרועות דאדם העליון הוא עד"מ למעלה מעלה מבחי' הכסא כנ"ל.

Chesed (kindness), "the right arm," and Yitzchak for the level of "the left arm," etc. And the level of the arms of the supernal man is, by way of analogy, far, far above the level of the Throne, as mentioned above.

20 והענין דמבואר למעלה דבחי' הכסא הוא הלבוש והמסך המעלים על האור כדי שיהיה התהוות בי"ע כו'. ובחי' הרגלים נמשכים למטה ע"י הכסא ולבוש הנ"ל.

The matter is this: it was explained above that the level of the Throne is the garment and the screen that conceals the light, so that there may be the coming into being of Beriah, Yetzirah and Asiyah, etc. And the level of the feet extends downward through the Throne and garment mentioned above.

אבל בחי' הידים הוא גילוי בחינה שלמעלה מלבוש והעלם זה והוא גילוי בחי' טהורה היא כו' שלמעלה מבחי' בראתה כו'

But the level of the hands is a revelation of a level that is above this garment and concealment; it is a revelation of the level of "it is pure," etc., which is above the level of "You created it," etc.

והאבות ומשה רבע"ה היו מרכבה לבחי" גילוי אור זה והיינו ע"י שהיו מרכבה בבחי" בטול תמידי ממש.

And the Patriarchs and Moshe Rabbeinu, peace be upon him, were a chariot for the level of the revelation of this light; that is, because they were a chariot in a state of truly constant self-nullification (bittul).

21 ועי"ז המשיכו גילוי זה. וביאור הענין הוא כי הנה אנו רואים עד"מ למטה באדם שהידים יש בהן גילוי המוחין

And through this they drew down this revelation. The explanation of the matter is that, by way of analogy, we see below, in a person, that in the hands there is a revelation of the mind (mochin)

והשכל יותר מברגלים שמתאחדין ומתקרבים יותר אצל השכל והמוחין מהרגלים שאע"פ שהרגל ג"כ בטילה לגבי הראש ולכל אשר יחפוץ יטנו מ"מ בטול זה אינו ממילא

and intellect more than in the feet, for they are more united with and closer to the intellect and mind than the feet are. For although the foot too is nullified to the head, and [the head] "turns it wherever it wishes," nevertheless this nullification does not come of itself,

אלא ע"פ צווי השכל שהרגל נשמעת לצווי זה משא"כ תנועות הידים נעשה ממילא כפי רצון השכל וא"צ לצווי כלל

but by the command of the intellect, which command the foot obeys; whereas the movements of the hands happen of themselves, according to the will of the intellect, and need no command at all,

כמו שאנו רואים הפרש בין טפוח בידיו לרקוד שברגליו שכאשר יהיה האדם בשמחה מיד יטפח בידיו דהיינו שיראה בידיו תנועה המורה על השמחה כמו להכות כף כו'

as we see the difference between clapping with one's hands and dancing with one's feet: when a person is joyful, he immediately claps his hands, that is, he shows with his hands a movement that indicates joy, such as striking palm [to palm], etc.;

משא"כ ברגלים שיהיה נמשך מזה שיהיו רוקדים הוא אינו נעשה ממילא אא"כ יהי צווי והמשכה מהשכל לרגליו לרקד כו'.

whereas with the feet, that it should follow from this that they dance does not happen of itself, unless there is a command and a drawing forth from the intellect to his feet to dance, etc.

22 וכן עדין בשארי תנועות יהי ביד התהוות התנועה ממילא כפי המחשבה שבשכל כנראה בחוש משא"כ ברגל אינו ממילא רק ע"פ צווי.

And so too, in the same way, with other movements: in the hand the movement comes about of itself, according to the thought in the intellect, as is plainly seen; whereas in the foot it is not of itself, but only by command.

וזה ראייה ברורה שבידים יש גילוי השכל יותר עד שנמשכין מאליהן אחר מחשבת השכל כאלו אינן דבר בפ"ע.

This is clear proof that in the hands there is more revelation of the intellect, so much so that they follow the thought of the intellect of their own accord, as though they were not a thing unto themselves.

והנמשל יובן שזהו ההפרש בין מעלת האבות ומשה רב"ה שהיו בחי מרכבה ובטלים לגמרי אליו ית' כאילו אינן יש ודבר נפרד בפ"ע כלל

And the analogue will be understood: this is the difference in the stature of the Patriarchs and Moshe Rabbeinu, peace be upon him, who were the level of a chariot and entirely nullified to Him, may He be blessed, as though they were not a yesh (an existent) and a separate thing unto themselves at all,

ולא פסקו תמיד מלקשר דעתם בבטול הנ"ל אפי' רגע אי לכן היו מרכבה לבחי זרועות עולם שלמעלה מבחי כסא ומסך.

and they never ceased, even for one moment, binding their minds in the self-nullification (bittul) mentioned above. Therefore they were a chariot for the level of "the everlasting arms," which is above the level of the Throne and screen

(וכמ"ש באגה"ק ד"ה איהו וחיוהי וז"ל ואף גם לאחר שירדו הנר"נ דאצי לעוה"ז לצדיקים הראשונים אפשר שלא נשתנה מהותן להיות דבר נפרד מאלקות כו' יעו"ש) ולמעלה מבחי רגל כו'.

(as is written in Iggeres HaKodesh, in the discourse beginning "He and His life-force," and this is its wording: "And even after the nefesh, ruach and neshamah of Atzilus (Emanation) descended into this world, to the early tzaddikim, it is possible that their essence did not change so as to become a thing separate from G-dliness," etc.; see there) and above the level of the foot, etc.

משא"כ שאר נשמות הצדיקים שלא הגיעו לבחי' וגדר בטול זה התמידי רק שמעוררים בנפשם הבטול והתפעלות

Whereas the other souls of the tzaddikim, who did not reach the level and degree of this constant self-nullification, but [only] arouse in their soul the self-nullification and the stirring

האוי"ר הי"ז בחי' רגל שבטילה ג"כ להשכלרק שאינו ממילא וצ"ל צווי והמשכה מהשכל והוא ענין המשכת ההתבוננות לעורר את האהבה כו'.

of love and awe: this is the level of the foot, which is also nullified to the intellect, only that it does not happen of itself, and there must be a command and a drawing forth from the intellect. And this is the matter of drawing out contemplation in order to arouse the love, etc.

23 ולכן אמר משה רבינו ע"ה על אנשי דורו אע"פ שהיו דור דעה שש מאות אלף רגלי כו' משא"כ הוא עצמו אשר אנכי בקרבו למעלה מבחי' רגל וכמ"ש לקמן אי"ה.

Therefore Moshe Rabbeinu, peace be upon him, said of the people of his generation, even though they were the "generation of knowledge," "Six hundred thousand on foot," etc.; whereas he himself, "in whose midst I am," [was] above the level of the foot, as will be written below, G-d willing.

אך זהו דרך כלל נקי הנשמה בחי' רגל. אך דרך פרט כל נשמה היא ציור אדם ויש בה ג"כ בחי' יד ורגל. However, this is [how], in general, the soul is called the level of the foot. But in detail, every soul is the form of a man and also has in it the level of hand and foot.

והנה דו"ר טבעיים היינו האהבה הטבעית המסותרת נקי בחי' רגל אבל בחי' דו"ר שכליים נקי ידיים שמתאחדים עם השכל והמוחין.

Now, natural awe and love (dechilu urechimu), that is, the natural hidden love, are called the level of the foot; but the level of intellectual awe and love is called "hands," for they are united with the intellect and the mind (mochin).

24 ומבחי' דו"ר טבעיים יגיע לבחי' דו"ר שכליים. והיינו בק"ש באמרו שמע ישראל ה' אלהינו שהוא בחי' שרש נשמתו בחי' מזליה חזי כו'.

And from the level of natural awe and love one will reach the level of intellectual awe and love. That is, in the reading of the Shema, when he says, "Hear, O Israel, Havayah is our G-d," which is the level of the root of his soul, the level of "his mazal sees," etc.

שהוא מיוחד ממש עם אלקות ומשם יאיר ומתגלה להיות ואהבת שיהי' הוי"ה אלקיך שיהי' גילוי יחוד זה ג"כ למטה בהתלבשות הנשמה בגוף כמ"ש במ"א:

For it is truly united with G-dliness, and from there it will shine forth and be revealed, so that there be "And you shall love": that Havayah be "your G-d," that is, that this revelation of unity be below as well, in the soul's enclothing in the body, as is explained elsewhere.

25 והנה ידוע דירידת הנשמה בעוה"ז (מאיגרא רמה בחי' טהורה היא לבחי' עשייה נפחתה בי) הוא צורך עלייה והיינו ע"י אותיות התורה וכמ"ש במ"א שהאותיות נקראים סוסים כמ"ש כי תרכב על סוסך.

Now, it is known that the descent of the soul into this world ("from a high roof," the level of "it is pure," to the level of Asiyah (Action), "You breathed it into me") is for the sake of an ascent; and this is through the letters of the Torah, as is explained elsewhere that the letters are called "horses," as it is written, "For You ride upon Your horses."

דכמו שהסוס יעלה ויביא את האדם הרוכב עליו למקום שלא יוכל לילך כ"כ בעצמו. כך אותיות התורה מעלים ומגביהים הנפש למעלה מעלה. ויש אותיות שהן בחי' העלאה.

For just as the horse will raise and carry the person riding on it to a place he would not be able to go so far on his own, so the letters of the Torah raise and elevate the soul higher and higher. There are letters that are the level of raising up,

ויש אותיות שהן בחינת הבאה והמשכה דהיינו מבחי' סוכ"ע לבחי' ממכ"ע מההעלם אל הגלוי וזהו פי' לשון אותיות לשון הבאה כמו אתא ואיתי מתניתא בידיה. ואתה מרכבת קדש.

and there are letters that are the level of bringing and drawing down, that is, from the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin) to the level of the light that fills all worlds (memalei kol almin), from concealment to revelation. And this is the meaning of the word osiyos (letters): an expression of bringing, as in "he came and brought a baraisa in his hand," and "And He came from the holy myriads."

26 והנה האותיות נק' ג"כ בשם אבנים בס' יצירה שני אבנים בונות שתי בתים כו'. כי אבן הוא בחי' דומם והוא בחינה תחתונה מן ד' בחי' ארמ"ע ודצח"מ.

Now, the letters are also called by the name "stones" in Sefer Yetzirah: "Two stones build two houses," etc. For a stone is the level of the inanimate, and it is the lowest level of the four levels of fire, air, water and earth, and of inanimate, vegetative, animal and speaking.

וכך האותיות הם גם כן מדרגה תחתונה ובחי' דומם לגבי השכל והמדות שהן בחי' חי וצומח כמ"ש במ"א.

So too the letters are the lowest level, the level of the inanimate, relative to the intellect and the emotive attributes (middos), which are the level of the animal and the vegetative, as is explained elsewhere.

אך ע"ז אמר דהע"ה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה שאע"פ שהאותיות הנק' אבנים הם למטה מהשכל והמדות אעפ"כ הם מעלים השכל והמדות למעלה ומדרגה הגבוה יותר מהחכמה.

But of this King Dovid, peace be upon him, said, "The stone that the builders rejected has become the chief cornerstone": for although the letters, which are called "stones," are below the intellect and the emotive attributes, nevertheless they raise the intellect and the emotive attributes upward, to a level higher than Chochmah (wisdom).

27 וכן"ל בענין בחי' סוסים כו'. והיינו כמארז"ל דהרהור לא עביד מידי ובד"ת ג"כ כתיב למוצאיהם בפה דוקא.

[This is] as mentioned above regarding the level of "horses," etc. And this is as our Sages, of blessed memory, said, that "thought does nothing," and of the words of Torah, too, it is written, "to those who find them (lemotza'eihem)," [that is, who utter them] specifically with the mouth.

והענין כמו עד"מ מהאבנים עושים בית לדירת האדם וא"א לדור בלי בית כך ע"י אותיות התורה ממשיכים גילוי אור א"ס ב"ה בחי' סוכ"ע שיהיה שוכן ומתלבש באותיות התורה

The matter is like this: by way of analogy, from stones one makes a house for a person to dwell in, and it is impossible to dwell without a house; so too, through the letters of the Torah one draws down a revelation of the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, the level of the light that encompasses all worlds (sovev kol almin), so that it dwells and is enclothed in the letters of the Torah

(וההמשכה היא מבחי' א"ס ב"ה כי לא אדם הוא שיהיה נמשך ומתלבש למטה בבחי' כמראה אדם ולכן ההמשכה דוקא ע"י בית בחי' אותיות

(and the drawing down is from the level of the Infinite One (Ein Sof), blessed be He, for "He is not a man," that He should be drawn down and enclothed below in the level of "like the appearance of a man"; therefore the drawing down is specifically through a house, the level of letters,

כמו שהבית הוא בחי' מקיף על האדם ולמעלה ממנו כו' ועמ"ש במ"א ע"פ מזוזה מימין כו' נר מצוה כו') וזהו לשון מקרא קורא בתורה כאדם שקורא לחבירו שיבוא אצלו.

just as a house is the level of something encompassing (makif) a person and above him, etc.; and see what is written elsewhere on "The mezuzah on the right," etc., "a mitzvah is a lamp," etc.). And this is the expression mikra, "one who reads (korei) in the Torah," like a person who calls (korei) his friend to come to him.

כך ע"י בחי' אותיות התורה קורא להקב"ה להיות בגלוי למטה וכמארז"ל הקב"ה קורא ושונה כנגדו.

So too, through the level of the letters of the Torah he calls the Holy One, blessed be He, to be revealed below; as our Sages, of blessed memory, said, "The Holy One, blessed be He, reads and repeats opposite him."

פי' הקב"ה הוא בחי' סוכ"ע קורא ושונה ג"כ אותיות הללו דהיינו שנמשך לבא מהעלם אל הגלוי ומה שאמרו כנגדו

This means that the Holy One, blessed be He, who is the level of the light that encompasses all worlds, also reads and repeats these letters, that is, He is drawn to come from concealment to revelation. And as for their saying "opposite him,"

היינו לפי שגלוי זה נמשך לבחי' נשמות הנבראים שהם בחי' בע"ג וא"א להן להכיל גילוי אוא"ס הבלתי בעל גבול ע"כ אמר כנגדו

that is because this revelation is drawn to the level of the souls of created beings, which are the level of the limited, and it is impossible for them to contain the revelation of the Infinite Light, which is without limit; therefore it says "opposite him,"

כי דבר ה' זו הלכה והקב"ה קורא דברי' אלו כנגד האדם הקורא מלמעלה למטה כו'.

for "the word of G-d: this is halachah," and the Holy One, blessed be He, reads these words opposite the person who reads, from above to below, etc.

28 וע"פ כל הנ"ל נבואה לבאור הפסוק ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו' כי הנה נת' שהאותיות נק' אבנים והנה באבנים יש שני מדרגות.

In light of all the above, we come to the explanation of the verse, "And under His feet was like the work of the brick of sapphire," etc. For it has been explained that the letters are called "stones." Now, among stones there are two grades.

הא' אבנים ממש שהן בריאה בידי שמים. והב' האבן הנעשה בידי אדם והיא הלכונה שנעשית מן העפר ע"י בני אדם שנעשית ג"כ חזקה וקשה והיא נק' ג"כ אבן

The first is actual stones, which are a creation by the hand of Heaven. And the second is the stone made by human hands, namely the brick, which is made from earth by human beings; it too becomes strong and hard, and it too is called "stone,"

כמ"ש הבה נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלכנה לאבן כו' וכידוע ומפורסם שגם הן הלכנים יבנו בנין בית חומה כמו מן האבנים.

as it is written, "Come, let us make bricks and burn them thoroughly, and the brick served them as stone," etc. And as is known and well established, with bricks too one builds a building, a house, a wall, just as with stones.

אך שצריך תחלה הכנה איך לעשות הלכנים שיהיו חזקים ומתקיימים והוא ע"י שישרפו אותם בכבשן האש וכנ"ל באמרם נלכנה לבנים ונשרפה לשרפה ואז דייקא ותהי להם הלכנה לאבן

Only, there first needs to be a preparation, how to make the bricks so that they will be strong and durable; and this is by burning them in a fiery kiln, as mentioned above in their saying, "Let us make bricks and burn them thoroughly," and then specifically, "the brick served them as stone,"

והיא האבן הנעשה בידי אדם ולא בעצם תולדתם כמו אבנים ממש שהן בריאה בידי שמים.

and this is the stone made by human hands, and not by their very nature, like actual stones, which are a creation by the hand of Heaven.

29 והנמשל מב' בחי' אבנים אלו יובן ג"כ ברוחניות בענין האותיות שנק' אבנים שיש בהם ג"כ ב' בחי'.

The analogue of these two levels of stones will also be understood spiritually, regarding the letters that are called "stones": they too have two levels.

הא' בחי' בריאה בידי שמים ונק' אבנים. והב' בחי' הנעשה בידי אדם ונק' לבינים. והיינו

The first is the level of a creation by the hand of Heaven, and it is called "stones." And the second is the level of what is made by human hands, and it is called "bricks." That is,

כי בחי' אותיות התורה הם נקי' אבנים שהתורה היא מן השמים וידבר ה' אל משה והוא נקי' לשון הקודש שנמשך מבחי' קדש העליון.

the level of the letters of the Torah is called "stones," for the Torah is from Heaven, "and G-d spoke to Moshe," and it is called the Holy Tongue, for it is drawn from the level of supernal holiness (kodesh ha'elyon).

אך בחי' הלבינים היינו אותיות של עי' לשון מלשונות האומות אשר כל עם ועם מדבר כלשונו.

But the level of bricks is the letters of the seventy tongues, of the languages of the nations, where each and every people speaks according to its own language.

30 והנה כתיב כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם דהיינו שישראל מפוזרים בעי' אומות ומדברים ג"כ כלשון עם ועם

Now, it is written, "For like the four winds of the heavens I have spread you out," that is, Israel is dispersed among the seventy nations and also speaks the language of each and every people

שהם דרים בתוכם בכל צרכי מו"מ ואחר כך כשמתפללים במס"נ בכוונה ולומדים תורה לשמה מיגיעת העסק במו"מ

among whom they dwell, in all the needs of commerce. And afterward, when they pray with self-sacrifice (mesirus nefesh), with concentration, and study Torah for its own sake, out of the toil of their occupation in commerce,

אזי מעלים כל צירופי אותיות שדברו בהם למעלה מעלה לשרש נשמתם שהיא בחי' טהורה היא טהירו עלאה שלפני ההשתלשלות.

then they raise all the combinations of letters in which they spoke higher and higher, to the root of their soul, which is the level of "it is pure," the tehiru ila'ah (supernal brightness) that precedes the chain of descent (hishtalshelus).

וזהו הנקי' חולין שנעשו על טהרת הקדש. פ"י כי לה"קנמשך מבחי' קדש העליון משא"כ שאר לשונות הם חול

And this is what is called "unconsecrated things (chullin) prepared in the purity of the holy." This means: the Holy Tongue is drawn from the level of supernal holiness, whereas the other languages are profane (chol);

אבל כשמתבררים ע"י התפלה כנ"ל (וגם כשמדברים בהם להבין התורה וכמו בגמ' יש כמה מלות לשון ארמי הכי השתא אי אמרת בשלמא) הרי הם נעשים על טהרת הקדש בחי' קדש העליון וטה"ע.

but when they are refined through prayer, as mentioned above (and also when one speaks in them in order to understand the Torah, just as in the Gemara there are a number of words in the Aramaic language: hachi hashta ("is this so now?"), i amrat bishlama ("it is well if you say")), they become [prepared] in the purity of the holy, the level of supernal holiness and the supernal brightness (tehiru ila'ah).

וה"ז כמשל הלבנים שהגם שהן עפר פשוט מ"מ ע"י מעשה ידי אדם נעשים ג"כ קשים וחזקים בבחי' אבן כנ"ל עד שבונים מהם חומה כו' ואני חומה זו תורה כו'.

This is like the analogy of the bricks: although they are simple earth, nevertheless through the work of human hands they too become hard and strong, at the level of stone, as mentioned above, so much so that one builds a wall from them, etc.; and "I am a wall": this is Torah, etc.

ואמנם הנה א"א שיתהפכו ויתבררו הצירופי אותיות (דחולין להיות נעשים עטה"ק) הנ"ל להיות נקי אבני קודש כ"א

However, it is impossible for the combinations of letters mentioned above (of the chullin, to become [prepared] in the purity of the holy) to be transformed and refined, so as to be called "holy stones," except

ע"י המס"נ בק"ש דכמו משל הלבנים דצריך שישרפו אותן בכבשן תחלה כנ"ל וע"י השריפה יתהפכו להיות קשים וחזקים כאבנים.

through the self-sacrifice in the reading of the Shema; just as in the analogy of the bricks, which must first be burned in a kiln, as mentioned above, and through the burning they are transformed to become hard and strong like stones.

וכך הענין בעבודת ה' ענין שריפת הלבנים הוא ע"י שיתפללו בכוונה בהתלהבות אהו"י באמרו ואהבת בכל לבבך כו' ע"י זה נשרפים ונכללים אותיות הזרים מכל המו"מ שעוסק

So too is the matter in the service of G-d: the burning of the bricks is through praying with concentration, with the fiery enthusiasm of love and awe, when he says, "And you shall love... with all your heart," etc. Through this, the foreign letters of all the commerce in which he engages are burned and absorbed,

וגם כל החיות ושפע שנעשה מהן כמו מאכל ולבוש הכל עולים ונכללים באחדות בעבודת ה' כשמוסר נפשו באחד בהתלהבות.

and also all the life-force (chayus) and bounty that come from them, such as food and clothing: all of it ascends and is absorbed into the Oneness, in the service of G-d, when he gives over his soul at [the word] "One" with fiery enthusiasm.

אך צריך שהעסק במו"מ יהיה בקרירות ובע"כ שלא בתשוקה ממש רק כמו שכופין אותו עד שרוצה כדי להחיות נפשו ונפשות ביתו שיוכלו לעבוד את ה' כל ימי חלדם

But the occupation in commerce must be with coolness and against one's will, not with real desire, but only as one who is compelled until he is willing, in order to sustain his soul and the souls of his household, so that they can serve G-d all the days of their life,

וכמו שארז"ל עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי שעיקר המכוון בהמלאכה כדי שיהיה תורתך קבע ואז עי"ז יוכל להעלות בהאותיות אח"כ כנ"ל:

as our Sages, of blessed memory, said, "Make your Torah fixed and your work occasional": the main intent in the work is so that your Torah be fixed. And then, through this, he will be able afterward to raise up the letters, as mentioned above.

31 וזהו ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר כו' תחת רגליו דוקא דהנה מבואר למעלה בענין וישב ה' מלך לעולם שיש בחי' כסא כס א' המלביש ומכסה לאור הנמשך מבחי' כמראה אדם כו'

And this is [the meaning of] "And under His feet was like the work of the brick of sapphire," etc.: specifically "under His feet." For it was explained above, regarding "And G-d sat as King le'olam," that there is the level of the Throne, kas alef, which clothes and covers the light drawn from the level of "like the appearance of a man," etc.,

עד שיוכל להיות התהוות היש ודבר נפרד בבי"ע ובחי' התהוות היש זהו בחי' תחת רגליו והוא מ"ש ומלכותו בכל משלה היינו אפי' עד השרים כו'

so that there can be the coming into being of the yesh (the existent) and separate thing in Beriah, Yetzirah and Asiyah; and the level of the coming into being of the yesh is the level of "under His feet." This is what is written, "And His kingship rules over all," that is, even down to the princes, etc.;

משא"כ בחי' יד הוא למעלה מבחי' כסא ואין שם בחי' יש ודבר נפרד רק איהו וגרמוהי חד. ע"כ אמר ותחת רגליו שהוא למטה מבחי' כסא הנ"ל שם הוא בחי' לבנת הספיר.

whereas the level of the hand is above the level of the Throne, and there there is no level of yesh and separate thing, only "He and His causations are one." Therefore it says, "And under His feet," which is below the level of the Throne mentioned above: there is the level of "the brick of sapphire."

פ"י לבנת הוא מענין בחי' לבינים הנ"ל שהוא בירור והעלאת האותיות של הע' לשון שלאחר הבירור הם בחי' לבנת הספיר שמאירים כספירים וכמ"ש מקום ספיר אבניה לא ידע אנוש ערכה.

The meaning is: livnas ("the brick of") is from the matter of the level of bricks mentioned above, which is the refinement and elevation of the letters of the seventy tongues; after the refinement they are the level of "the brick of sapphire," for they shine like sapphires, as it is written, "Its stones are the place of sapphire"; "man does not know its worth."

(והגם שהאותיות הללו נעשים בידי אדם ולא בידי שמים מ"מ ע"י המס"נ בק"ש נתבררו כ"כ עד שנק' ספיר וכמ"ש אשר ברא אלקים לעשות. לעשות לתקן בידי אדם וע' בע"ח)

(And although these letters are made by human hands and not by the hand of Heaven, nevertheless through the self-sacrifice in the reading of the Shema they have been refined so much that they are called "sapphire," as it is written, "which G-d created to make": "to make" [means] to rectify by human hands. And see Etz Chaim.)

ולקרב הדבר אל השכל איך אפשר שאותיות של ע' לשון יתעלו כ"כ ע"י עסק התפלה והתורה להיות ג"כ כמו אבני קדש עד שנק' לבנת הספיר.

And to bring the matter closer to the intellect: how is it possible that the letters of the seventy tongues should be elevated so much, through occupation in prayer and Torah, as to become, too, like holy stones, so much so that they are called "the brick of sapphire"?

אך הענין דהנה אנו רואים שבכל עם ועם המדבר כלשונו עכ"ז אין בכל לשון רק הברת הכ"ב צירופי אותיות שבה' מוצאות הידועים אה"ע מהגרון כו'

But the matter is this: we see that in each and every people, which speaks its own language, nevertheless in every language there is only the pronunciation of the twenty-two combinations of letters, in the five well-known points of articulation: alef, ches, hei, ayin from the throat, etc.,

כמו בלה"ק רק השינוי בין שאר לשונות ללה"ק הוא בלשון שצירוף בשר של לה"ק דאותיות אלו

just as in the Holy Tongue. Only, the difference between the other languages and the Holy Tongue is in the language [itself]: that the combination basar (flesh) in the Holy Tongue, these letters

ב"ת שי"ן רי"ש הן מחי' ממש את הבשר בדבר ה' בשימ"ב משא"כ בשאר הלשונות שהם הסכמיים כמ"ש בפרדס שער האותיות ובשל"ה.

bet, shin, resh, actually give life to the flesh, by the word of G-d in the six days of creation; which is not so in the other languages, which are conventional, as is written in Pardes, in Shaar HaOtiyos (the Gate of the Letters), and in the Shelah.

32 וכן תמונת אותיות דכתב אשורי רומז לענינים נפלאים שהרי ר"ע היה דורש על כל קוץ כו'

Likewise, the shape of the letters of the Ashuri script alludes to wondrous matters, for Rabbi Akiva would expound upon every tip (kotz), etc.;

וכ"ז אינו כלל וכלל בשאר כתבים ולשונות. אבל עכ"ז הברת כ"ב אותיות יש בהן ג"כ בשוה.

and none of this exists at all in other scripts and languages. But nevertheless, the pronunciation of the twenty-two letters is present in them too, equally.

33 וידוע דשורש כ"ב בחי' אותיות אלו נמשכים ממקום גבוה מאד ולמעלה מהשכל רק שקבען בפה כו'

And it is known that the root of these twenty-two kinds of letters is drawn from a very lofty place, above the intellect; only that "He fixed them in the mouth," etc.

א"כ על כל פנים אנו רואים שגם ע' לשון יש שרש להאותיות למעלה לכך יוכלו להתעלות ע"י מס"נ בק"ש כנ"ל וזהו בחי' לבנת הספיר שהוא תחת רגליו

If so, at any rate we see that the seventy tongues too have a root for their letters above; therefore they can be elevated through self-sacrifice (mesirus nefesh) in the reading of the Shema, as mentioned above. And this is the level of "the brick of sapphire," which is "under His feet,"

דהיינו בבירור מבחי' נוגה ושם יש ג"כ כעצם השמים לטוהר שהוא בחי' אותיות התורה שהתורה היא מהשמים והאותיות הן מבחי' טה"ע

that is, in the refinement from the level of nogah. And there, there is also "like the very essence of the heavens in purity," which is the level of the letters of the Torah, for the Torah is from Heaven, and the letters are from the level of tehiru ila'ah (the supernal brightness),

כמ"ש בזוהר גליף גליפו בטה"ע ונמשכה למטה ג"כ תחת רגליו בעשיה כנ"ל ונמצא לבנת הספיר ועצם השמים לטוהר הם בחינת ב' מיני אותיות הנ"ל

as is written in the Zohar, "He engraved engravings in the supernal brightness"; and it was drawn downward too, "under His feet," into Asiyah, as mentioned above. It follows that "the brick of sapphire" and "the very essence of the heavens in purity" are the level of the two kinds of letters mentioned above,

שע"י ב' מיני אותיות הנ"ל הוא עליית הנשמות אחר ירידתן שירדו מבחינת טהורה היא להיות בבחינת רגל כנ"ל וע"י ב' בחינת אותיות התורה הנ"ל שהם בבחינת תחת רגליו ע"י הוא העלייה:

for through the two kinds of letters mentioned above comes the ascent of the souls after their descent, in which they descended from the level of "it is pure" to be at the level of the foot, as mentioned above; and through the two levels of the letters of the Torah mentioned above, which are at the level of "under His feet," through this comes the ascent.

34 וזהו ויראו את אלקי ישראל. דהנה לעיל מניה כתיב ונגש משה לכדו אל הוי"ה והם לא יגשו כי שרש בחי' משה היה למעלה מבחי' כסא ה' המתלבש בבי"ע.

And this is [the meaning of] "And they saw the G-d (Elokei) of Israel." For just before it, it is written, "And Moshe alone shall approach Havayah, but they shall not approach," because the root of the level of Moshe was above the level of the Throne of G-d, which is en clothed in Beriah, Yetzirah and Asiyah

(וכמש"ל בפ"י רגלי העם אשר אנכי בקרב) ולכן ניתנה התורה על ידו כי התורה ירדה מן השמים היינו שנמשכה מאצ"ל לבריאה דרך בחי' הכסא הנ"ל

(as was written above in the explanation of "on foot are the people in whose midst I am"). Therefore the Torah was given through him, for the Torah descended from Heaven, that is, it was drawn from Atzilus (Emanation) to Beriah (Creation) by way of the level of the Throne mentioned above

(ועמ"ש במ"א בפ"י השמים כסאי דקאי על התורה שירדה להיות בחי' כסא לגילוי רצונו וחכמתו כו'. ועמ"ש בביאור למ"ש בלק"א פ"ג)

(and see what is written elsewhere on the interpretation of "The heavens are My Throne," that it refers to the Torah, which descended to be the level of a throne for the revelation of His will and His wisdom, etc.; and see what is written in the explanation of what is written in Likkutei Amarim, chapter 13).

וכדי להמשיכו ולהורידו מאצי' לבריאה היא ע"י מרבע"ה ששרש השגתו היה בבחי' אצי' ממש וכמ"ש
בו מן המים משיתיהו מבחי' מים עליונים שהוא בחי' אצי' כו'.

And to draw it down and bring it down from Atzilus to Beriah is through Moshe Rabbeinu, peace be upon him, the root of whose comprehension was in the level of Atzilus itself, as it is written of him, "From the water I drew him": from the level of the upper waters, which is the level of Atzilus, etc.

וזהו תורה צוה לנו משה שהמשיך התורה מאצי' לבי"ע. משא"כ הזקנים לא היתה השגתם באצי' כלל
רק בבריאה

And this is [the meaning of] "Moshe commanded us the Torah": that he drew the Torah down from Atzilus to Beriah, Yetzirah and Asiyah. Whereas the elders' comprehension was not in Atzilus at all, only in Beriah;

ולכן נאמר בהם ויראו את אלקי ישראל בחי' אלקי הוא מדת הצמצום וההסתר בחי' הכסא הנ"ל.
therefore it is said of them, "And they saw the G-d (Elokei) of Israel": the level of Elokei is the attribute of tzimtzum (contraction) and concealment, the level of the Throne mentioned above.

משא"כ במשה כתיב ונגש אל הוי' שהוא בחי' שלמעלה מהצמצום דשם אלקים דהיינו למעלה מבחי' הכסא.

Whereas of Moshe it is written, "shall approach Havayah," which is the level that is above the tzimtzum of the Name Elokim, that is, above the level of the Throne.

35 ולהיות שהשגת הזקנים היה מבחי' אלקים שהוא אחר ההעלם דכסא הנ"ל לכן שם ראו והשיגו בחי' לבנת הספיר ובחי' כעצם השמים שהם ב' בחי' אותיות הנ"ל

And since the elders' comprehension was from the level of Elokim, which is after the concealment of the Throne mentioned above, therefore there they saw and comprehended the level of "the brick of sapphire" and the level of "like the very essence of the heavens," which are the two levels of letters mentioned above;

דהיינו שיש שם ג"כ מבחי' עצם השמים והוא אותיות התורה שניתנה מהשמים שהרי נמשכה ונתלכשה ג"כ תחת הכסא הנ"ל. וזהו בחי' אבני קדש.

that is, there is there also [something] of the level of "the very essence of the heavens," which is the letters of the Torah that was given from Heaven, for it too was drawn down and encloded beneath the Throne mentioned above. And this is the level of "holy stones."

ועוד יש שם ג"כ בחי' לבנת הספיר שהם אותיות המתבררים מע' לשון שבחי' אותיות אלו אינם דוקא רק תחת בחי' כסא כנ"ל באריכות:

And furthermore, there is there also the level of "the brick of sapphire," which is the letters refined from the seventy tongues; for the level of these letters is specifically only beneath the level of the Throne, as explained above at length.

36 וזהו ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו. פי' ידו הן בחי' חג"ת שהן סמוכין אל

And this is [the meaning of] "And to the nobles of the Children of Israel He did not send forth His hand." This means: "His hand" is the level of Chesed, Gevurah and Tiferes (kindness, restraint and beauty), which are adjacent to

הראש ומחוברין עמו והם למעלה מבחי' כסא והעלם ע"כ הזקנים לא זכו לגילוי זה מבחי' שלמעלה מהכסא דהיינו מבחי' הידים והשגתם היה רק ע"י הכסא.

the head and joined with it, and they are above the level of the Throne and concealment. Therefore the elders did not merit this revelation from the level that is above the Throne, that is, from the level of the hands; their comprehension was only through the Throne.

37 וזהו ותחת רגליו כו' ולכן לא שלח ידו אליהם. והגם שנקר' אצילי בני ישראל וכמ"ש בהו ויאצל מן הרוח עכ"ז יש הפרש ביניהם למשה שהם לא השיגו רק הארת האצ"י המתלבש בבריאה וכמ"ש ויראו את אלקי כו'.

And this is "And under His feet," etc., and therefore "He did not send forth His hand" to them. And although they are called "the nobles (atzilei) of the Children of Israel," as it is written of them, "And He drew (vayatzel) from the spirit," nevertheless there is a difference between them and Moshe: they comprehended only the radiance of Atzilus that is enclothed in Beriah, as it is written, "And they saw the G-d (Elokei)," etc.

ולכן והם לא יגשו לבחי' גילוי שם הוי"ה. אבל במשה רבע"ה כתיב ונגש לבחי' שם הוי"ה. וכן אבות העולם היו מרכבה לבחינת זרועות עולם כנ"ל.

Therefore "but they shall not approach" the level of the revelation of the Name Havayah. But of Moshe Rabbeinu, peace be upon him, it is written "shall approach," to the level of the Name Havayah. And likewise the Patriarchs of the world were a chariot for the level of "the everlasting arms," as mentioned above.

(ובזה יובן קצת מ"ש בשיר השירים דודי שלח ידו כו' דהיינו לנשמות הגבוהות במאד אבות העולם ומשה רבינו עליו השלום כנ"ל):

(And with this one can understand somewhat what is written in the Song of Songs, "My beloved sent forth his hand," etc., that is, to the very lofty souls, the Patriarchs of the world and Moshe Rabbeinu, peace be upon him, as mentioned above.)

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/mishpatim/5/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok